

PAILIN

ที่สุดของ เรื่องสยองขวัญสืบประสาท



เรื่อง เฝ้ายาขวัญ

พรายดำ



เรื่อง เวทย์งูพิษ

พรายดำ

PAILIN | เรื่องเขย่าขวัญ

สำนักพิมพ์ไพลิน | พรายดำ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

พรายดำ.

เรื่องเขย่าขวัญ.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2556.

128 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-15-1344-3

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ	พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	จักรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
ที่ปรึกษากฎหมาย	อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.
ผู้จัดการสำนักพิมพ์	สมบัติ สุทธิจิตร
บรรณาธิการบริหาร	วิทยา ประทุมธารรัตน์
บรรณาธิการต้นฉบับ	มณฑิรา ทองคำ
กองบรรณาธิการ	สุรรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันติวิภา
พิสูจน์อักษร	จินทนา มานิตยกุล ณัฐวุฒิ เด่นสกุลชัย
ออกแบบปก	ภาควิธ ธาราพรรค
ภาพประกอบ	สิริพงษ์ กิจวัตร
ศิลปกรรม	เก้าแสน กราฟฟิค ทาวน์
พิมพ์	บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-1344-3



9 786161 513443

ราคา 109 บาท

ตำนานสำนักพิมพ์

ชีวิตหลังความตาย เป็นสิ่งที่เราไม่อาจล่วงรู้ได้ว่าเป็นอย่างไร ตายแล้วเราจะไปอยู่ที่ใด นรก สวรรค์ มีจริงหรือไม่ หรือว่าเราจะวนเวียนอยู่ในที่ที่เราเคยอยู่ขณะยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งเราก็ไม่สามารถพิสูจน์ทราบได้...

มีหลายครั้งที่เรามักได้ยินว่ามีคนเคยพบเห็นวิญญาณในสถานที่ต่างๆ และคุณมีโอกาสดำเนินเป็นคนหนึ่งที่ได้ประสบพบเจอกับผีเข้าจริง ๆ คุณคงไม่มีวันลืม เหมือนกับเรื่องราวสยองขวัญในหนังสือเล่มนี้ ที่ได้รวบรวมเรื่องราวของผู้ที่เคยมีประสบการณ์สยองมากมาย ซึ่งจะทำให้คุณหวาดเสียวและขนหัวลุกเกรียวได้อย่างแน่นอน

เรื่องราวที่บรรจุอยู่ใน “**เรื่องเขย่าขวัญ**” ซึ่งอยู่ในมือท่านขณะนี้ คือส่วนหนึ่งของประสบการณ์ทางกับวิญญาณหลากหลายรูปแบบ ที่เคยมีผู้สัมผัสมาแล้วจริงๆ จากกลุ่มบุคคลอันหลากหลาย

เป็นสัมผัสแห่งความหวาดผวาก็ผู้เผชิญด้วยตัวเองเท่านั้น จึงจะรู้ว่ามันน่าสะพรึงกลัวสักเพียงใด...

ปรารภนาดี

บรรณาธิการ

คำนำ

ภุตพิริยญาณมีจริงหรือไม่...

นับเป็นคำถามอันทรงไว้ซึ่งความกังขาไม่รู้จักจบสิ้น!

เป็นความข้องใจสงสัยของคนทั่วไป ทั้งที่ในพุทธศาสนา
ยืนยันว่าวิญญานมีจริงและฝึกมีอยู่จริง

ขณะเดียวกัน การพยายามศึกษาค้นคว้าและเสาะหา
ในเรื่องพิริยญาณ ที่ปรากฏเป็นเรื่องราวและมีหลักฐานเชื่อ
ถือได้ว่าเป็นเรื่องจริงเคยเกิดขึ้นจริงมานำเสนอนั้น เป็นเรื่อง
ยากต่อการเสาะแสวงหาเป็นอย่างยิ่ง

แต่ก็เชื่อว่าไม่มีเอาเสียเลย!

เพราะนี่คือการรวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับภุตพิริยญาณ
ที่เคยปรากฏขึ้น เป็นปรากฏการณ์ทางจิตวิญญานซึ่งสามารถ
ระบุได้ชัดเจนว่า เรื่องราวชวนขนหัวลุกเหล่านี้เคยเกิดขึ้นกับ
ใคร ที่ไหน และเมื่อใด เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้มีโอกาสรู้จักกับ
โลกของวิญญานอย่างกว้างขวาง

ทั้งหมดเป็นความลึกลับอันแสนลึกล้ำในหลากหลายแง่มุม
ของปรากฏการณ์ทางวิญญาน ซึ่งเป็นเรื่องเหลือเชื่อที่เคย
เกิดขึ้นมาแล้วจริงๆ...

พรายคำ

สารบัญ

ภาพพระทิกขวัณ	7
ศพหัวขาด	15
เหตุที่ทำให้เชื่อ	23
คุณตาดุ	35
คอนโดฯ เขย่าขวัญ	45
เจ้าแม่	53
สยองสุดทางเดิน	67
เรื่องผีที่พ่อเล่า	75
คืนเขย่าขวัญ	87
หลังตู้ใบนั้น	99
สยองคืนลอยกระทง	107
ฮวงซุ้ยดุ	115





ภทพระที่ตบวัณ

WMเป็นคนนครนายก แต่ไปทำมาหากิน
อยู่ที่อยุธยา นานๆ จึงจะเดินทางกลับมาที่บ้าน
เกิดสักครั้ง เรียกว่าจากบ้านเกิดมาเสียหลายปีที
เดียว ทั้งที่อยุธยากับนครนายกก็ไม่ได้ไกลกัน
เท่าไรนัก...

พ่อกับแม่ของผมนยังคงอยู่บ้านที่นครนายก แต่

ส่วนใหญ่แล้วท่านมักจะเป็นฝ่ายเดินทางมาเยี่ยมผม เนื่องจากรู้ว่างานของผมนั้นรัดตัวมาก จึงหาโอกาสมองเพื่อจะเดินทางไปหาท่านแทบไม่ได้ ดังนั้น แม้ว่าผมจะไม่ได้กลับไปนครนายก แต่ผมกับพ่อแม่ก็ยังมีโอกาสพบกันปีละหลายครั้ง จึงไม่ได้ห่างเหินกัน ด้วยท่านจะขยันเดินทางมาเยี่ยมผมดังกล่าว

ตอนนั้นผมจำได้ว่าเป็นปี พ.ศ.2550 แม่ได้โทรศัพท์มาหาผมพร้อมกับบอกว่าที่บ้านจะจัดงานทำบุญครั้งใหญ่ ญาติพี่น้องทุกคนมาร่วมงานกันหมด ท่านก็อยากให้ผมกลับไปบ้านสักครั้ง เพื่อยุ่ช่วงนั้นผมว่างพอดี ผมก็เลยรับปากกับท่านจะกลับบ้านไปร่วมงานบุญครั้งนี้แน่นอน

ผมขับรถออกจากอยุธยาในช่วงเย็นก่อนวันงานหนึ่งวัน โดยแวะไปหาเพื่อนที่รังสิตก่อนแล้วค่อยเดินทางต่อ จึงทำให้ไปถึงบ้านค่อนข้างดึก ตอนนั้นประมาณเกือบเที่ยงคืนเห็นจะได้ ตอนที่ผมขับรถ

ภาพของลุงคำ
ตั้งอยู่บนหิ้ง
พร้อมกับเขียน
ชื่อวันชาติฯ มรณะ



.....

เข้าไปในหมู่บ้านซึ่งมีบ้านเรือนปลูกอยู่ห่างๆ กัน
แต่ละหลังก็ไม่น้อยกว่า 50 เมตร

เกือบจะถึงบ้านอยู่แล้วครับ ผมก็ได้ผ่านบ้าน
ของไอ้เห่ง เพื่อนสนิทคนหนึ่งที่เคยวิ่งเล่นกันมา
ตั้งแต่เด็ก ผมเห็นไฟหน้าระเบียบบ้านเปิดอยู่ แล้ว
ก็เห็นลุงคำพ่อไอ้เห่งกำลังนั่งยองๆ สูดบุหรี่อยู่
หน้าระเบียบบ้าน ผมก็เลยจอดรถแวะทักทายแถมตาม
ประสาคนทีคุ้นเคยกันมานาน

ผมไขกาะจกรถลงแล้วชะโงกหน้าออกไปทัก

หายลงคำ ยกมือไหว้แก แล้วก็ถามไถ่สารทุกข์สุกดิบ
กันตามประสา

ตอนนั้นลุงคำอยู่ในชุดกางเกงแพรสีแดง ใส่
เสื้อคอจีนสีขาว มีผ้าขาวม้าพาดไหล่

ผมจึงถามแกว่ายังไม่นอนหรือ แกก็ตอบคำ-
ถามของผม แล้วผมก็สอบถามสารทุกข์สุกดิบกันตาม
ปกติ โดยไม่ลืมถามถึงไอ้เห่งลูกชายแกซึ่งเป็นเพื่อน
สนิทของผม แกก็บอกว่าเมื่อเดือนที่แล้วมันก็กลับมา
บ้าน อยู่บ้านตั้งหลายวันกว่าจะเดินทางกลับไปทำ
งานที่กรุงเทพฯ

ผมรู้สึกเสียดายที่กลับมาบ้านคราวนี้ไม่มีโอกาส
ได้พบกับเพื่อนเก่า แต่ก็ไม่เป็นไรเพราะคิดว่าจะมีวัน
ดีๆ ลักวันหนึ่งในอนาคต ที่ผมกับเพื่อนคงมีโอกา
สได้พบกัน

ผมคุยกับลุงคำเกือบ 5 นาทีครับ ก่อนที่จะ
ขอตัวกลับบ้านพร้อมกับบอกแกว่าพรุ่งนี้ค่อยเจอกัน

แล้วเคลื่อนรถผ่านหน้าบ้านแกมาเพื่อตรงกลับมา
บ้านผม

พอมาถึงบ้าน ผมก็อาบน้ำอาบท่า คุยกับพ่อแม่
ไม่กี่คำเพราะรู้สึกเพลียจึงเข้านอน พอตกเช้าวัน
รุ่งขึ้น ผมก็ขับรถไปรับพระมาทำพิธีสวดจนกระทั่ง
พิธีเสร็จ พระฉันเพลเรียบร้อยแล้วผมก็ขับรถไปส่งที่วัด
เป็นอันเสร็จเรื่อง

เมื่อกลับมาถึงบ้าน แม่ผมก็บอกให้ผมเอาข้าว
ปลาอาหารทั้งคาวทั้งหวานไปฝากที่บ้านไ้หนึ่ง
เพราะแม่ไ้หนึ่งนั้นแกไม่ค่อยแข็งแรง เดินมาร่วม
งานด้วยไม่ไหว ผมก็เลยหิ้วปืนโตเดินตรงไปที่บ้าน
ไ้หนึ่ง โดยไม่ได้ซักถามอะไรกับแม่ทั้งล้น

พอผมเดินขึ้นไปบนบ้านไ้หนึ่งเท่านั้นแหละ
ครับ ผมก็ถึงกับทรุดเข่าอ่อนไปในทันที เมื่อได้เห็น
ภาพของลุงคำตั้งอยู่บนหิ้งพร้อมกับเขียนชื่อวันชาติ
มรณะ กำกับเรียบร้อยแล้ว ป่านวลเมียลุงคำเห็นผมหน้า

ขีดตัวสั้นเลยถามว่าเป็นอะไร ผมก็เลยเล่าเหตุการณ์
เมื่อคืนให้แกฟัง

ลุงคำแกตายไปแล้วครับ เมื่อเดือนที่แล้วนั้น
เอง แต่ผมไม่ได้รู้เรื่องรู้ราวหรือรู้ข่าวอะไรเลย เพราะ
ประมาณ 2-3 เดือนก่อนหน้านี้ พ่อกับแม่ของผม
ท่านก็ไม่ได้ไปเยี่ยมที่อยุธยา ข่าวการตายของลุงคำ
พ่อไ้เหง่งเลยไม่ถึงหูผม

ผมแทบไม่ยากเชื่อว่าจะเป็นไปได้ เพราะเมื่อ
คืนผมกับแกได้คุยกันอยู่นานพอสมควร แล้วแกก็
ไม่มีทีท่าผิดปกติอะไรเลย ไม่ยากเชื่อตนเองว่าเมื่อ
คืนได้คุยกับผิอยู่เกือบ 5 นาที เรื่องนี้ถ้าผมไม่ประสบ
กับตัวเองรับรองไม่มีทางเชื่อเด็ดขาด

ผมถึงกับทรมานใจเมื่อรู้ว่าอะไรเป็นอะไร ภาพ
ลุงคำในกรอบรูปที่ผมเห็น เป็นภาพพระทิกขวัญที่สุด
ในชีวิตของผม!

มิน่าละ ลุงคำถึงบอกว่าไ้เหง่งกลับมาอยู่ที่